

[Alfred Jensen.]

blikket, må staten optage produktionen og drage omsorg for, at de arbejdsløse smede i Århus kommer i arbejde.

Det er ud fra sådanne betragtninger, vi stadig væk har indvendinger mod det statslån, vi her forhandler om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i fondsbørsloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 611, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 311).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Weikop: Da denne sag var til første behandling, udtalte flertallets ordfører, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, i henhold til Folketingstidende sp. 611 følgende:

„Vi har jo haft vekselererkrak af et sådant omfang, at de har vist, at der egentlig var brug for et langt større garantibeløb. Nu er der imidlertid ikke foreslået mere end de 75 000 kr., og jeg skal derfor anbefale lovforslaget, som det foreligger.“

Det vil altså sige, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen mente, at der havde været en masse vekselererkrak, og at de garantibeløb, der er foreslået i det foreliggende lovforslag, egentlig skulle for højes betydeligt — sådan måtte man forstå det.

Jeg spurgte dengang, hvad det var for vekselererkrak, der var tale om, men det

fik jeg ikke noget svar på. I udvalget derimod har vi fået oplyst, at der i løbet af de sidste 28-30 år blandt fondsbørsmedlemmer har været siger og skriver 4 betalingsstandsninger, og af disse 4 kunne de 3 dækkes af det garantibeløb på 25 000 kr., som den nuværende lov kræver; der har kun været et eneste tilfælde af betalingsstandsning i 28 år, hvor de 25 000 kr. ikke kunne dække.

Det må have været på et meget løst grundlag, det ærede medlem hr. Holger Eriksen udtalte sig, og det viser i virkeligheden også, at det foreliggende lovforslag bygger på et meget spinkelt grundlag. Der er en minimal risiko. Man tør vel næsten sige, at der ikke findes nogen branche, der igennem en sådan årrække har haft betalingsstandsninger af så ringe et omfang, som der her er tale om.

Hvor minimal risikoen er, vil også fremgå af en oplysning, som den højtærede minister fremkom med i udvalget; til trods for at man efter lovforslaget sætter garantibeløbene op fra 25 000 kr. til 75 000 kr. og fra 10 000 kr. til 30 000 kr., altså til det tredobbelte, mener Kautionsforsikringsanstalten, der dækker denne risiko, at den kun behøver at sætte præmierne op til det dobbelte. Dertil kommer, at det også er blevet oplyst, at de fondsbørsmedlemmer, der ikke deltager i terminsnoteringsen og derfor efter den nugældende lov kan få en nedsættelse til 10 000 kr. og efter det foreliggende lovforslag til 30 000 kr., ikke i et eneste tilfælde har udnyttet denne bestemmelse; der er ikke i øjeblikket og har ikke i mange, mange år været noget 10 000 kr.s fondsbørsmedlem.

Derfor synes jeg, at den højtærede minister ikke skulle have fremsat dette lovforslag. Det er et så spinkelt grundlag at fremsætte det på, at den højtærede handelsminister ikke burde have sat lovkværnen i gang af den grund. Jeg ved ikke, hvor meget der har ligget i henvendelsen fra nationalbanken, men selv om også nationalbanken havde rettet en sådan henvendelse, synes jeg, man skulle have undersøgt grundlaget, inden man havde fremsat dette forslag.

Nu kan man så spørge: ja men hvorfor er de konservative så gået med til den højtærede ministers forslag? Det er vi, fordi vi stort set ikke kan tillægge det så